

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Lovochemie, a.s.**, sídlem v Lovosicích, Terezińska 57, IČ 49100262, zastoupeného JUDr. Pavlem Dejlem, LL. M., Ph.D., advokátem, se sídlem v Praze, Jungmannova 745/24, proti **žalovanému: Odvolacímu finančnímu ředitelství**, sídlem v Brně, Masarykova 31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 4.1.2012, č.j. 8851/11-1700-506634,

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 4.1.2012, č.j. 8851/11-1700-506634, a platební výměr Finančního úřadu v Ústí nad Labem ze dne 21.6.2011, č.j. 159713/11/214984506430, se pro **nezákonnost zrušují a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 885,-Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem (dále jen „původní žalovaný“) ze dne 4.1.2012, č.j. 8851/11-1700-506634, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti platebnímu výměru na odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně Finančního úřadu v Ústí nad Labem (dále jen „správce daně“) ze dne 21.6.2011, č.j. 159713/11/214984506430, jímž byla žalobci podle § 44a odst. 3 písm. a), § 44a odst. 4 písm. c) a § 44a odst. 8 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), uložena povinnost za porušení rozpočtové kázně uhradit částku ve výši 3 290 000,- Kč, neboť žalobce nedodržel podmínky stanovené v rozhodnutí o poskytnutí dotace ev. č. 122142-8612 na Energeticky úsporný projekt Lovochemie, a.s.. Zároveň žalobce žádal zrušení i prvoinstančního rozhodnutí správce daně.

Dne 1.1.2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o finanční správě“), kterým byla zrušena všechna finanční ředitelství, včetně Finančního ředitelství v Ústí nad Labem. Podle ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) ve spojení s ustanoveními § 5, § 7 písm. a), § 20 odst. 2 zákona o finanční správě se od 1.1.2013 místo původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem stalo žalovaným Odvolací finanční ředitelství.

Žalobce v žalobě uvedl, že tvrzené porušení rozpočtové kázně spočívá v rozdílné interpretaci rozhodnutí o poskytnutí dotace na „Energeticky úsporný projekt Lovochemie, a.s.“ ze dne 7.10.2008, ev. č. 122142-8612, (dále jen „Rozhodnutí o dotaci“) a Podmínek čerpání této investiční akce (dále jen „Podmínky“). Forma čerpání dotace byla definována v bodě B odst. 6 Podmínek, a to jako „úhrada dodavatelských faktur nebo příkaz k převodu prostředků na účet příjemce dotace“. V daném případě byly prostředky dotace čerpány formou příkazu k převodu prostředků na účet příjemce dotace (žalobce). Ve smyslu výše uvedeném byly tedy prostředky vyčerpány ve lhůtě do 15.12.2008. Předmětné plnění bylo realizováno před dnem 15.12.2008 a závazek zaplatit dodavateli smluvní cenu také vznikl před dnem 15.12.2008. K předložení závěrečného hodnocení mělo dojít do 18ti měsíců od data dokončení realizace akce, není-li v Rozhodnutí o dotaci stanoveno jinak. V Rozhodnutí o dotaci však byl stanoven termín na den 30.3.2011. Zpráva byla předložena dne 14.1.2011 a tedy ve stanoveném termínu. Pokud tak jako v daném případě byly některé podmínky Rozhodnutí o dotaci a Podmínek formulovány nejednoznačně nebo neurčitě, nemůže být tato nejednoznačnost přičítána k tíži žalobce. V této souvislosti odkázal žalobce na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 77/2010 a sp. zn. 1 Afs 24/2011. Žalobce při čerpání a použití finančních prostředků dotace postupoval v souladu s Rozhodnutím o dotaci a Podmínkami, prostředky použil na stanovený účel, který byl beze zbytku naplněn, zpracoval a předal poskytovateli dotace všechny dokumenty stanovené v Rozhodnutí o dotaci v Podmínkách. Nelze tak dovodit porušení rozpočtové kázně.

Původní žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na ustanovení § 16 zákona o rozpočtových pravidlech a vyhlášku č. 560/2006 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku, a uvedl, že z nich nevyplývá, že příjemce dotace čerpá dotaci tím, že jsou mu poskytovatelem převedeny finanční prostředky na jeho účet, žádné takové ustanovení ani vyhláška č. 560/2006 Sb. neobsahuje. Žalobce nesprávně pochopil slovo „čerpat“, a to jenom z pohledu příjemce dotace nikoliv z pohledu poskytovatele, který tyto prostředky převedením na účet příjemce odčerpá ze své kapitoly státního rozpočtu. V předmětném ustanovení bodu B odst. 6 je za slovy „formou úhrady dodavatelských faktur“ v závorce také uvedeno „pokyn k nastavení rozpočtového limitu“, což znamená, že pokud by poskytovatel určil formu čerpání prostředků ze zvláštního účtu u smluvní banky, pak by příjemce dotace předkládal konkrétní doklady k proplacení u této banky a tímto způsobem dotaci čerpal. V daném případě však nebyly prostředky čerpány z takového účtu, ale byly poskytnuty na běžný účet příjemce. Z celého kontextu Podmínek nelze dovodit jinou interpretaci, než že dotace musí být čerpána na základě konkrétních dokladů, kterými má být doloženo, že poskytnuté prostředky byly použity na stanovený účel. Naopak, žádnou podmínku nelze interpretovat tak, že příkazem poskytovatele k převodu prostředků na účet příjemce dochází zároveň k čerpání dotace jejím příjemcem. K nejednoznačnosti termínu pro předložení závěrečného hodnocení poukázal na to, že v Rozhodnutí o dotaci je na řádku 198013 uveden termín pro vypracování zprávy o závěrečném hodnocení akce na den 30.3.2011. V kolonce nazvané „Závaznost termínu“ není žádná závaznost stanovena, za uvedenými slovy je však odkaz v podobě tří hvězdiček na

Poznámky takto označené. V poznámce je uvedeno, že v případě, že závaznost termínu není na formuláři uvedena, jsou zde uvedené hodnoty orientační nebo stanoví vybrané závaznosti správce programu v podmínkách. V daném případě poskytovatel v bodu C) odst. 4 Podmínek stanovil, že termín pro předložení závěrečného vyhodnocení akce včetně stanovených příloh je nutno předložit nejpozději do 18 měsíců od data dokončení realizace akce. Tato akce byla ukončena a převzata žalobcem dne 30.6.2009 a žalobce měl povinnost do 18 měsíců od tohoto data, tj. do 31.12.2010, předložit poskytovateli závěrečné vyhodnocení akce, což se však stalo až dne 18.1.2011. Termín pro vypracování zprávy o závěrečném hodnocení akce na den 30.3.2011 byl stanoven pouze orientačně, stejně jako termín ukončení akce dne 31.12.2009. K tvrzení žalobce, že poskytovatel v Protokolu č. 78/2009 ze dne 6.11.2009 nezjistil porušení zákona ani podmínek, původní žalovaný uvedl, že z protokolu je zřejmé, že poskytovatel nekontroloval dodržení jednotlivých podmínek a nemohl ani zkontrolovat předložení závěrečné zprávy, neboť k jejímu předložení mělo dojít až v roce 2010. Pokud měl žalobce jakoukoliv pochybnost ohledně svých povinností, měl povinnost podle bodu C) odst. 7 Podmínek podat poskytovateli žádost o změnu rozhodnutí. Stejná povinnost vyplývá i z čl. 7 odst. 6 vyhlášky č. 560/2006 Sb. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, na něž žalobce odkazuje, se na věc nevztahují, neboť podmínky byly formulovány zcela přesně. Poskytnuté státní prostředky musely být dle bodu B) odst. 4 Podmínek vyčerpány v daném rozpočtovém roce do 15.12.2008. Pokud by za čerpání dotace bylo považováno převedení prostředků dotace poskytovatelem na účet žalobce, nemělo by stanovení jakýchkoliv podmínek a termínů pro příjemce dotace žádný smysl. Pokud by měl žalobce dne 4.12.2008 čerpat dotaci, jak tvrdí, musel by v tento den zaplatit výdaj související s projektem, avšak faktura za dodávku a montáž byla vystavena až dne 12.12.2008. Jestliže žalobce nepoužil poskytnuté prostředky do dne 15.12.2008, měl je vrátit v rámci finančního zúčtování se státním rozpočtem. Z ustanovení § 14 odst. 9, § 75 zákona o rozpočtových pravidlech a § 2 odst. 6 písm. a) vyhlášky č. 52/2008 Sb., kterou se stanoví zásady a termíny finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, vyplývá povinnost vrátit částku dotace, jež nebyla použita. Hotovostní platby může příjemce dotace uskutečnit pouze v roce poskytnutí dotace, bezhotovostní platby musí být v tomto roce poukázány z jeho bankovního účtu. Žalobce nepoužil v roce 2008 částku 3 290 000,- Kč. Porušení Podmínek má být postihováno odvodem za porušení rozpočtové kázně ve smyslu zákona o rozpočtových pravidlech. Odvod byl stanoven dle ustanovení § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech, tj. ve výši, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň. Správní úvaha v předmětném případě spočívá v posouzení míry porušení podmínek a vychází z toho, že prostředky nebyly použity na stanovený účel do dne 15.12.2008 a nebyl dodržen termín pro závěrečné vyhodnocení akce. Odvod v daném případě nemohl být stanoven v jiné než 100% výši.

V replice ze dne 30.5.2012 žalobce uvedl, že je přesvědčen, že rozpočtovou kázeň neporušil, neboť neporušil žádnou z podmínek stanovených Podmínkami. Ačkoliv původní žalovaný vyložil výraz „Rozhodnutí“ tak, že zahrnuje i Podmínky, je v části B) bod 1 Podmínek pod pojmem Rozhodnutí zjevně míněno pouze samotné Rozhodnutí. Závěr původního žalovaného o údajném porušení části B) bod 1 Podmínek jednáním údajně rozporným nikoliv s Rozhodnutím, ale s Podmínkami, není správný. Správce daně nezjistil v průběhu daňové kontroly na straně žalobce žádné skutečnosti, které by svědčily o porušení podmínek stanovených Rozhodnutím, naopak na str. 3 a 4 Zprávy o daňové kontrole konstatoval splnění všech podmínek uvedených v Rozhodnutí. Jeho závěr o porušení části B) bod 1 Podmínek je tedy nesprávný. Dále žalobce uvedl, že výklad povinnosti žalobce uvedené v části B) bod 6 Podmínek, je rovněž nesprávný a nesouladný se základními právními principy a ustálenou judikaturou vrcholných soudů. Za čerpání dotace bylo podle části B) bod 6 Podmínek možno považovat i podání příkazu k převodu dotace na účet žalobce. I pokud by

mohl termín „doklady“ užitý v souvislosti s čerpáním dotace znamenat též jiné doklady, např. fakturu dodavatele prací souvisejících s akcí, pak i tato faktura, na jejíž úhradu následně žalobce čerpanou dotací využil, byla vystavena dne 12.12.2008, a tedy před datem dne 15.12.2008. Dotace tak byla vyčerpána do 15.12.2008 a žalobce tuto podmínku splnil. Jak vyplývá z Protokolu Ministerstva průmyslu a obchodu č. 78/2009 ze dne 6.11.2009, dotace byla poukázána na účet příjemce dne 3.12.2008 a tímto dnem došlo k čerpání dotace ve smyslu podmínky B) bod 6 Podmínek. Kontrola Ministerstva průmyslu a obchodu, jak plyne i z označení uvedeného protokolu byla vedena k čerpání a užití finančních prostředků. Čerpání dotace bylo zjevně jednou z hlavních náplní kontroly prováděné Ministerstvem průmyslu a obchodu, které dle předmětu kontroly prověřovalo správnost vyúčtování finančních prostředků určených na řešení uvedeného projektu v návaznosti na Rozhodnutí. Ministerstvo průmyslu a obchodu splnění podmínek čerpání dotace kontrolovalo a dospělo k závěru, že podmínky byly splněny. Není přijatelné, aby jedním orgánem státní moci aprobované a za souladné se zákonem i jím stanovenými podmínkami označené jednání bylo následně jiným orgánem státní moci označeno za protiprávní, navíc se sankčními důsledky. Dále žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 55/2009 a sp. zn. 9 Afs 1/2008, které se na věc dle jeho názoru plně vztahují. Žalobce použil poskytnuté prostředky výlučně na úhradu nákladů přímo souvisejících s financováním podporovaného projektu, a to na úhradu plnění věcně provedeného v rozpočtovém roce, ve kterém byla dotace poskytnuta. Jak bylo již v rámci daňové kontroly doloženo, došlo k předání první etapy díla dne 12.12.2008 a v tento den byly práce dokončeny. Tento den je i dnem uskutečnění zdanitelného plnění, na jehož úhradu byly poskytnuté finanční prostředky určeny. Tyto skutečnosti nikdy nezpochybnil ani správce daně. K podmínce C) bod 4 Podmínek, která stanovila povinnost předložit nejpozději do 18 měsíců od data dokončení realizace akce, není-li v Rozhodnutí o dotaci stanoveno jinak, závěrečné hodnocení akce žalobce uvedl následující. V Rozhodnutí o dotaci je pro vypracování zprávy o závěrečném vyhodnocení akce stanoven termín dne 30.3.2011. Správce daně poznámku označenou třemi hvězdičkami uvedenou v Rozhodnutí o dotaci však nepochopil. Uvedená poznámka totiž neznamená, že mohou být v Podmínkách uvedeny úplně jiné termíny a ukazatele, ale že uvedené termíny v Rozhodnutí o dotaci nemusí být naprosto striktně dodrženy, a že je přípustná určitá marginální odchylka. Takto orientačně stanovenému datu na den 31.3.2011 by žalobce vyhověl předložením závěrečného hodnocení před i pár dní po tomto termínu. Vzhledem k tomu, že závěrečné hodnocení bylo odesláno dne 14.1.2011 a doručeno Ministerstvu průmyslu a obchodu bylo dne 18.1.2011 byla i podmínka stanovená v části C) bod 4 Podmínek splněna. Sám správce daně ve Zprávě o daňové kontrole konstatoval, že měl příjemce dotace vypracovat zprávu o závěrečném vyhodnocení akce do 30.3.2011. Dále žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 100/2009, sp. zn. 9Afs 1/2008, i rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 29 Ca 318/98.

V duplice ze dne 22.4.2014 žalovaný poukázal na to, že prominutí celého odvodu a priori neznamená, že k porušení rozpočtové kázně nedošlo. Při rozhodnutí o prominutí odvodu může být zohledněna závažnost porušení rozpočtové kázně, jakož i další okolnosti případu. Rozhodnutím Generálního finančního ředitelství o prominutí ze dne 29.6.2012 tak nebylo deklarováno, že by k porušení rozpočtové kázně nedošlo.

Při jednání právní zástupce žalobce uvedl, že všechny tři žalovaným rozporované dotační podmínky byly žalobcem splněny, jak po formální, tak po materiální stránce, přičemž dotace byla zjevně použita na její účel. Trval na tom, že v daném případě nebyly dány podmínky pro uložení vrácení dotace ve 100% výši. Dle žalobce žalovaný vykládal dotační podmínky v rozporu s vůlí žalobce a ministerstvem průmyslu a obchodu, jakožto poskytovatelem dotace. Ostatně ani ministerstvo průmyslu a obchodu neshledalo žádné

pochybení ohledně první dotační podmínky týkající se čerpání dotace. Obě strany vycházely z toho, že k čerpání dotace dojde převodním příkazem na příslušný bankovní účet příjemce dotace, tedy žalobce, jak vyplývá ze strany 4 dotačních podmínek. Trvá na tom, že k převodu finančních prostředků došlo řádně a včas v souladu s dotačními podmínkami.

Žalovaný se z jednání soudu omluvil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však nebyly zjištěny.

Po zhodnocení skutkové a právní stránky věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu postoupeného původním žalovaným zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Původní žalovaný i správce daně shledali porušení podmínek stanovených v Rozhodnutí o dotaci, a to konkrétně částí B) bod 1 Podmínek, částí B) bod 6 Podmínek a částí C) bod 4) Podmínek.

Část B) bod 1 Podmínek zní: „Příjemce dotace je povinen realizovat akci (projekt) v souladu s Rozhodnutím.“

Část B) bod 6 Podmínek zní: „Dotace je ve smyslu vyhlášky MF č. 560/2006 Sb., čerpána formou úhrady dodavatelských faktur (pokyn k nastavení rozpočtového limitu) nebo příkazem k převodu prostředků na účet příjemce dotace. Doklady, na jejichž základě bude příjemce čerpat dotaci, musí být vystaveny, s výjimkou uvedenou v odst. 3 části B těchto Podmínek, po datu 1.1.2008. Poskytnuté státní prostředky musí být vyčerpány v daném rozpočtovém roce do 15.12.2008, ve smyslu zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů.“

Část C) bod 4 Podmínek zní: „Příjemce dotace je povinen předložit nejpozději do 18 měsíců od data dokončení realizace akce, není-li v Rozhodnutí stanoveno jinak, závěrečné vyhodnocení akce, obsahující popis realizovaných opatření, roční zhodnocení stanovených parametrů – tj. vyhodnocení provozu z hlediska výroby nebo spotřeby energie s vyčíslením skutečně dosažených parametrů a srovnáním s předpoklady stanovenými energetickým auditem a parametry z Rozhodnutí. Součástí závěrečného vyhodnocení akce je příslušný vyplněný formulář dle vyhlášky MF č. 560/2006 Sb. (příloha č. 3 vyhlášky), operativní evidence, přehled finančních prostředků z vlastních a jiných zdrojů včetně faktur a výpisů z účtů, přehled finančních prostředků ze státní dotace včetně faktur a výpisů z účtů, soupis prací a dodávek. Následně MPO (Ministerstvo průmyslu a obchodu – pozn. soudu) zahájí řízení o definitivním přiznání dotace.“

Porušení těchto podmínek se měl žalobce dopustit tím, že dotace nebyla vyčerpána do 15.12.2008, ale až dne 5.2.2009 a závěrečné vyhodnocení akce nebylo předloženo v termínu do 31.12.2010, ale odesláno bylo až dne 14.1.2011. Tímto jednáním se žalobce dopustil neoprávněného použití prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu ve smyslu ustanovení

§ 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech a tím dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech porušil dne 15.12.2008 a dne 31.12.2010 rozpočtovou kázeň.

Podle § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.

Podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech porušením rozpočtové kázně je neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.

Ze smlouvy o dílo č. 4700000783/IN9/2008 ze dne 25.10.2008 mezi žalobcem (objednatel) a společností CESA, a.s., Pardubice (zhotovitelem) vyplývá, že předmět díla měl být realizován v rámci Energetického úsporného projektu Lovochemie, a.s. s dobou plnění první části do 31.12.2008. Ze „Zápisu o dílčím předání díla – 1 – První etapy díla“ ze dne 12.12.2008 se podává, že k ukončení práce na této části díla došlo dne 12.12.2008, kdy byla část díla i předána. Společnost CESA, a.s. Pardubice vystavila dne 12.12.2008 fakturu č. 44-8-0000398, se splatností dne 10.2.2009, za provedenou dodávku a montáž ve výši 4 631 738,- Kč bez DPH, jež byla ve výši 3 290 000,- uhrazena z dotace, a to dne 5.2.2009. Ze žalobou napadeného rozhodnutí, z rozhodnutí správce daně ani ze Zprávy o daňové kontrole ze dne 20.6.2011 nevyplývá, že by bylo zpochybněno, že došlo k čerpání dotace žalobcem v rozporu s účelem, na nějž byla poskytnuta. V tomto směru lze poukázat i na protokol č. 78/2009 ze dne 6.11.2009, o výsledku kontroly čerpání a užití finančních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu v rámci programu EFEKT na podporu projektu v souvislosti s realizací státního programu na podporu úspor energie a využití obnovitelných zdrojů energie na projekt s názvem „Energeticky úsporný projekt Lovochemie, a.s.“, ze kterého vyplývá, že finanční prostředky z dotace byly využity na realizaci projektu v souladu s podmínkami stanovenými poskytovatelem. Ve věci je pak nesporné, že žalobce odeslal závěrečné vyhodnocení akce až dne 14.1.2011, ačkoliv dle žalovaného a správce daně tak měl učinit do 31.12.2010.

Soud se před vlastním hodnocením určitosti podmínek stanovených v Rozhodnutí o dotaci a Podmínkách a jejich splnění v rámci argumentace stran, zabýval otázkou, zda i v případě zjištění, že závěry původního žalovaného jsou zcela správné, bylo by možno toto jednání, resp. opomenutí žalobce, hodnotit jako porušení rozpočtové kázně se sankčními důsledky podle zákona o rozpočtových pravidlech.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16.7.2008, sp. zn. 9 Afs 202/2007, který je dostupný na www.nssoud.cz dovodil, že „(p)ři hodnocení neurčitého pojmu ‘neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků’ [§ 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech] je nutné, krom jiného, vycházet i z účelu poskytnutých veřejných prostředků a jeho naplnění. Z tohoto vyplývá, že nikoliv každé porušení příslušné povinnosti je zároveň neoprávněné použití prostředků a jako takové musí být vráceno zpět do veřejného rozpočtu“. Tentýž závěr pak Nejvyšší správní soud přímo aplikoval i na rozhodovací činnost Krajského soudu v Ústí nad Labem, který ve svém rozsudku ze dne 29.9.2011, sp. zn. 15 Ca 136/2008, vyslovil, že příjemce dotace sice nepoužil finanční prostředky v rozporu s jejich účelovým určením, avšak nedodržení jakékoliv podmínky stanovené dohodou o poskytnutí dotace je porušením této dohody, kterou byla

dotace přiznána, a tedy představuje porušení rozpočtové kázně, přičemž Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem krajského soudu neztotožnil, když naproti tomu ve svém rozsudku ze dne 27. 6. 2012, č. j. 5 Afs 8/2012 – 42, který je dostupný na www.nssoud.cz, a jímž zrušil rozsudek krajského soudu ze dne 29. 9. 2011, věc uzavřel s tím, že v dané věci nebylo zpochybněno dodržení účelu dotace, tedy zachování obecně prospěšného zájmu, k jehož naplnění poskytnutá dotace sloužila, a proto orgány veřejné moci interpretovaly zákon o rozpočtových pravidlech způsobem, který byl v rozporu s čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Taktéž v rozsudku ze dne 25. 6. 2008, č. j. 9 Afs 1/2008 – 45, který je dostupný na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud dovodil, že sankční odvod je třeba spojovat jen s neoprávněným nakládáním s finančními prostředky státu a jeho uložení nemůže být založeno jen na čistě formalistickém přístupu bez ohledu na to, zda skutečně došlo ke zneužití státních prostředků.

V daném případě prokazatelně došlo k uskutečnění zdanitelného plnění spočívajícího v dodávce a montáži objednaného díla na Energeticky úsporný projekt Lovochemice, a.s. ještě v roce 2008, a to dne 12.12.2008, kdy došlo k převzetí první etapy díla, na něž byla poskytnuta předmětná dotace. Dne 12.12.2008 obdržel žalobce k této části díla i fakturu. I kdyby došlo v rozporu se stanovenými podmínkami k uhrazení faktury až v následujícím roce, nelze toto porušení podmínek považovat za natolik závažné, že by bylo možno uvažovat o tom, že se jedná o neoprávněné použití peněžních prostředků podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, neboť v daném případě nebylo vůbec správcem daně ani žalovaným zpochybněno, že došlo k řádnému naplnění účelu dotace. Ještě více tento závěr platí ohledně nedodržení lhůty k podání závěrečného vyhodnocení akce v daném případě o čtrnáct dnů. V žádném případě pak by nebylo možno toto porušení podmínek považovat za neoprávněné použití peněžních prostředků. Soud v daném případě konstatuje, že žalovaný i správce daně vyšli z nesprávného výkladu zákona o rozpočtových pravidlech, když příliš extenzivně vyložili ustanovení § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, a proto se soud nezabýval výkladem jednotlivých ustanovení Rozhodnutí o dotaci a Podmínek, neboť by to na nezákonnosti žalobou napadených rozhodnutí nemohlo ničeho změnit.

Ze shora uvedeného vyplývá, že původní žalovaný se dopustil nezákonnosti, neboť nesprávně vyložil ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech, a proto soud výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 1 s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil. Vzhledem k tomu, že stejnou vadou trpí i platební výměr správce daně, který tak rovněž neměl být vydán, přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. i ke zrušení platebního výměru správce daně ze dne 21.6.2011, č.j. 159713/11/214984506430, a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je dle § 78 odst. 5 s.ř.s. právním názorem shora vysloveným v dalším řízení vázán.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 14 885,- Kč, která se skládá z částky 3 000,- Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 4 200,- Kč za 2 úkony právní služby po 2 100,- Kč poskytnuté právním zástupcem JUDr. Pavlem Dejlem, LL. M., Ph.D. [převzetí věci, replika podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012], z částky 3 100,- Kč za jeden úkon právní služby [účast u jednání soudu dne 7.5.2014 podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu ve znění účinném od 1.1.2013] z částky 900,- Kč za s tím související tři paušály po 300,- Kč, z částky ve výši 600,- Kč jako náhrady za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu v rozsahu 3 hodin za cestu k soudu a zpět dne, dále z cestovného autem zn. Volvo XC60 D3, reg. zn.

3AD8161 k soudu a zpět v délce 176 km ve výši 1022,- Kč (spotřeba 6,9/4,9/5,7 litrů nafty na 100 km), a z částky 2063,- Kč odpovídající 21% DPH z částek mimo soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 7. května 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová